

ADVENTI KÉSZÜLET - 2023

„Menjünk és szemléljük a Jelet, örömét pedig vigyük el másoknak is!” – Ferenc pápa

	Olvasd!	Elmélkedj!	Cselekedj!
12.03. ADVENT 1. vasárnap	Iz 63,16b-17.19b; 64,2-7 1Kor 1,3-9 Mk 13,33-37	Arra kapunk meghívást, hogy gyümölcsöt termő növényként használjuk fel a nekünk adott időt, annak változásaival és kihívásaival együtt, mert mindezeket keresztül az Úr közeledik. És addig is arra vagyunk hivatva, hogy megbecsüljük ezt az időt, hogy olvassuk az evangéliumot és elveszük a magvait, hogy lemetsszük a gonoszság száraz ágait, hogy gyümölcsöt teremjünk. Próféciaival végzett befogadásra kaptunk meghívást.	Advent belül kezdődik... Lépj ma be imádságban a belső szobádba!
12.04. hétfő Xavéri Szent Ferenc	Iz 2,1-5 Mt 8,5-11	Ez azt jelenti, hogy megtanuljuk felismerni Isten jelenlétének jeleit a való világban, még ott is, ahol nem jelenik meg kifejezetten a keresztény szellem jegyében vagy ahol kihívás vagy kérdés formájában érkezik. Ugyanakkor mindent az evangélium fényében kell értelmeznünk, anélkül, hogy elvilágiasodnánk – erre vigyázzatok! –, a keresztény prófécia hirdetőiként és tanúiként.	Ma megfogalmazom Istennek, hogyan szeretnék készülni karácsonyra a mostani ádventben.
12.05. kedd	Iz 11, 1-10 Lk 10,21-24	A világiasságba süllyedés a legrosszabb, ami történhet velünk! Ez egy békés, megnyugtató pogányság, olyan pogányság, amely nem veszi el a békédet. Miért? Mert jó? Nem! Hanem, mert érzéketlenné tesz, elaltat!	Ma átgondolom, miről tudnék lemondani az ádventben <i>(étel, ital, internet, mobil, tévé, stb.)</i>
12.06. szerda (Szent Miklós püspök)	Iz 25,6-10a Mt 15,29-37	Szomorú, ha megosztottak vagyunk, mert ahelyett, hogy egy csapatként játszanánk, az ellenség játékát segítjük: a sátán bomlaszt, a sátán művésze a bomlasztásnak, ez a specialitása! Győzzük le az emberi megosztottságot, hogy együtt dolgozzunk az Úr szőlőjében!	Ma átgondolom, hogy milyen konkrét módon tudok segíteni a rászorulóknak.
12.07. csütörtök Szent Ambrus	Iz 26,1-6 Mt 7,21.24-27	Merüljünk el az evangélium szellemében, verjünk gyökeret az imádságban, különösen a szentségimáadásban és Isten Igéjének hallgatásában, törekedjünk az élethosszig tartó tanulásra, ápoljuk a testvériséget, a közelséget és az egymásra való odafigyelést. Nagy kincs birtokába jutottunk, ne pazaroljuk el az evangéliumhoz képest másodlagos értékeket hajszolva!	Ma megfogalmazom, hogy mi a legnagyobb félelmem, és az imában Istenre bízom.
12.08. péntek Szeplőtelen fogantatás	Ter 3,9-15.20 Ef 1,3- 6.11-12 Lk 1,26-38	Óvakodjatok a pletykálástól, a fecsegéstől... A pletyka rombol. Olyan szép dolognak tűnik a fecsegés, édes, mint a cukorka, jó dolog másokról fecsegni. Az ember gyakran beleesik. Vigyázzatok, mert ez a rombolás útja. Ezen az úton járjatok: ne mondjatok rosszat másokról!	Ma a családtagjaimmal kapcsolatban bőkezű leszek a dicséretben, elismerésben!
12.09. szombat	Iz 30; 19-21.23-26 Mt 9,35-10,1.5a.6-8	A megszólás ellen van egy jó orvosság: például az ima; de van egy másik jó ellenszer is: elharapni a nyelvünket. Tudtátok ezt? Harapjátok el a nyelveketek és ne pletykáljatok! Rendben?	Ma imádkozom új papi és szerzetesi hivatásokért, és a papokért, szerzetesekért.
12.10. ADVENT 2. vasárnap	Iz 40,1-5.9-11 2Pét 3,8-14 Mk 1,1-8	Jézus azért jött, hogy „örömhírt vigyen a szegényeknek” (Lk 4,18). Az igazi hit az, amely kényelmetlen, amely kockázatos, amely kilép a világba, hogy találkozzon a szegényekkel, és képessé tesz arra, hogy saját életünkkel a szeretet nyelvét beszéljük.	Már ma felkészülök a karácsonyi szentgyónásra, és a héten már el is végzem.
12.11. hétfő	Iz 35,1-10 Lk 5,17-26	A tanúságtétel, ami a kötelességünk: együttérzés mindenkivel, különösen azokkal, akiket szegénység, betegség és fájdalom kínoz. Az együttérzés latinul compassio, de ez a szó együtt szenvedést is jelent! Olyan Egyházra van szükségünk, amely folyékonyan beszél a tevékeny szeretet nyelvét, egy olyan egyetemes nyelvet, amelyet mindenki meghall és megért, még a legtávolabb állók is, még azok is, akik nem hisznek.	Ma különösen is odafigyelek egy kevésbé kedvelt munkatársamra, szomszédomra, ismerősömrre és imában is hordozom őt.
12.12. kedd	Iz 40,1-11 Mt 18,12-14	A tevékeny szeretet, a jótékonykodás azt jelenti, hogy van bátorságunk az emberek szemébe nézni! Nem tudsz segíteni a másíknak, ha elfordítod a tekinteted. A tevékeny szeretet azt a bátorságot igényli, hogy megérintsük a másikat: nem teheted meg, hogy távolról odadobsz pár fillért és nem érinted meg a másikat!	Ma imádkozom elhunyt szeretteimért, családtagjaimért.
12.13. szerda Szent Lúcia	Iz 40,25-31 Mt 11,28-30	Meg kell érinteni a másikat, rá kell nézni a másíkra! És így, őt megérintve és rátekinve elindulsz azzal a rászorulóval egy úton, egy közös úton, amely ráébreszt arra, hogy te magad mennyire rászoruló vagy, mennyire rászorulsz az Úr tekintetére és kezére.	Ma felhívok egy régen látott ismerőst, rokont, és érdeklődöm felőle.

12.14. csütörtök <i>Keresztes Szent János</i>	<i>Iz 41,13-20 Mt 11,11-15</i>	A tevékeny szeretet nem pusztán anyagi és szociális segítségnyújtás, hanem az egész emberre figyel, és Jézus szeretetével talpra akarja őt állítani: olyan szeretet, amely segít visszanyerni szépségünket és méltóságunkat.	Ma átgondolom: mennyiben tekintek találkozás helyett úgy imádságaimra, mint teljesítményre.
12.15. péntek	<i>Iz 48,17-19 Mt 11,16-19</i>	Amikor vállalkoztok arra, hogy kenyeret vigyetek az éhezőknek, az Úr kivirágoztatja az örömet és az általatok nyújtott szeretettel illatosítja be életeteket.	Ma böjtöt tartok és azt felajánlom valakiért.
12.16. szombat	<i>Sir 48,1-4.9-11 Mt 17,9a.10-13</i>	A Karácsony misztériuma az alázatosságban rejlik. A Királyok királya az alázatosság ajtaján keresztül lépett a világba és minket is arra hív, hogy ezen az úton járjunk.	Ma közösen imádkozunk a családban a betegekért, kórházban lévőkért, gyászolókért.
12.17. ADVENT 3. vasárnap	<i>Iz 61,1-2a.10-11 1Tessz 5,16-24 Jn 1,6-8.19-28</i>	Hogyan lehetünk győztesek az életben? Két alapvető lépés van, csakúgy, mint a sportban: először is, tűzz ki magas célokat, másodsor pedig, edd.	Megkeresem a konkrét módját, hogy adakozzak a szegényeknek.
12.18. hétfő	<i>Jer 23,5-8 Mt 1,18-25</i>	Azt hozd játékba, amid van! Haladj előre, ne gondold, hogy ezek elérhetetlen vágyak, hanem fektess az élet nagy céljaiba!	Ma tudatosan szakítok 15 percet a benső imára, hogy kicsit el tudjak csendesedni és feltöltődni.
12.19. kedd	<i>Bír 13,2-7.24-25a Lk 1,5-25</i>	Eddz! Hogyan? Párbeszédben Jézussal, aki a lehető legjobb edző. Ő meghallgat téged, ő motivál, ő hisz benned – Tudad ezt? Ő hisz benned! –, tudja, hogyan hozza elő belőled a legjobbat. És mindig arra hív, hogy csapatjátékos legyél: soha ne egyedül, hanem másokkal együtt! Ma nagy a kísértés, hogy beérjük egy mobiltelefonnal és néhány barátal – kérem, ez nagyon kevés.	Összegyűjtöm, miért lehetek hálás Istennek, milyen ajándékokat, áldásokat kaptam tőle, megköszönöm neki. Mit adhatnék én neki?
12.20. szerda	<i>Iz 7,10-14 Lk 1,26-38</i>	E tekintetben ne féljete szembeüszni az árral, találjatok mindennap időt a csendre, hogy megálljatok és imádkozzatok. Ma minden azt mondja nektek, hogy gyorsnak, hatékonyak, gyakorlatilag tökéletesnek kell lennetek, mint a gépeknek! De, Kedveseim, nem vagyunk gépek!	Ma időt szakítok a Szentírás olvasására, és csendben maradok Isten Igéjével néhány percre.
12.21. csütörtök	<i>Én 2,8-14 vagy Szof 3,14-18a Lk 1,39-45</i>	Olyan jó, ha meg tudunk állni tankolni, az akkumulátorokat feltölteni. A csend az ima ajtaja, az ima pedig a szeretet ajtaja. Az ima segít ebben, mert párbeszéd Jézussal, ahogy a szentmise is találkozás vele, a gyónás pedig az az ölelés, amelyet tőle kapsz.	Ma megvizsgálom: múltam milyen sebeivel kellene kibékülnöm, és Isten irgalmába helyezem ezeket.
12.22. péntek	<i>1Sám 1,24-28 Lk 1,46-56</i>	Az imádkozás nem unalmas dolog! Mi tesszük unalmassá. Az imádság találkozás, találkozás az Úrral: szép ez! És amikor imádkozol, ne félj Jézus elé vinni mindazt, ami a belső világodban zajlik: szeretetedet, félelmeidet, problémáidat, várankozásaidat, emlékeidet, reményeidet, mindent, még a bűneidet is! Ő mindent megért! Az imádság az életről szóló párbeszéd, az imádság élet.	Ma elmegyek rórate misére vagy legalább betérek egy templomba néhány csendes percre.
12.23. szombat	<i>Mal 3,1-4.23-24 Lk 1,57-66</i>	A jászol előtt a sokszor féltelen mai világunkban felfedezzük az életünk számára oly fontos csendet és imádságot. A csendet, hogy szemléljük a Gyermeke Jézus, a jászol szegénységében született Isten Fia szépségét. Az imádságot, hogy kifejezzük meglepetésünk köszönetét a szeretet végtelen ajándéka előtt.	Ma felajánlom konkrét segítségemet egy idős embernek a környezetemben.
12.24. ADVENT 4. vasárnap	<i>2Sám 7,1-5. 8b-12.14a.16 Róm 16,25-27 Lk 1,26-38</i>	A pásztorokhoz hasonlóan mi is járulunk a barlanghoz, hogy meglásuk és felismerjük Isten nekünk adott jelét. Akkor a szívünk megtelik örömmel, amit elvihatunk oda, ahol szomorúság van. Akkor a szívünk megtelik reménnyel, hogy megosszuk azzal a társunkkal, aki elvesztette azt. Azonosuljunk Máriával, aki Fiát jászolba helyezte, mert nem volt hely a szálláson. Vele és jegyesével, Szent Józseffel együtt szegezzük tekintetünket a Gyermeke Jézusra. Az éjben fakadt mosolya oszlassa széjjel a közömbösséget és nyissa öröme azok szívét, akik érzik a mennyei Atya szeretetét.	Az előkészületek közben imádkozom mindenkiért a családban, és kérek Istentől egy-egy fontos dolgot nekik.